

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 6. De Primicerio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](#)

partes capit. Alicubi simul Officialis munere fungitur & causas matrimoniales iudicat & delinquentes in eo genere punit. *V.* Statuta Synodalia Bambergensis ecclesia an. 1491. publicata. Item Eystetensia an. 1488. edita, in quibus pag. 8. §. Quod parochiales. Usurarum & Decimorum cognitione & iudicium Officiali tribuitur. Insuper de Decanis ruralibus ibidem praecipitur, ut initio receptionis suæ iurent, vel promittant obedientiam & fidelitatem episcopo, observationem statutorum Synodalium ac consuetudinum: curam denique & vigilantiam ut subjecti illis plebani vitam instituant ordini & statui suo conformem. De hisce ruralibus Decanis *V.* Mosconium l. 1. Par. 16. Director eccles. Frangipani pag. 192. Anton. Cucchum l. 1. tt. 17. ci. fin.

deinceps. Luitprandus de reb. per Europam gestis. Prateius in Lex. Anton. Cucchus l. 1. Inf. tt. 18.

II. In libro Romani ordinis, ut refertur tt. 25. l. 1. Decretalium Primicerius idem cum Cantorum praeside numeratur, cuius officium sit lectiones Diaconis tradere, illicis in docendo praesesse. Alicubi eundem esse cum Magistro ceremoniarum tradit Mosconius l. 1. Pa. 1. c. 16. Sic nuncupari volunt, quod in cerâ seu tabellâ ceratâ psallentium primo loco signatus esset. Originem seu institutionem inde fluxisse, quod olim in Ecclesia Cathedrali Cantorum schola esset, qui horatias preces & officium divinum cantando celebrarent. Illi scholae qui praeerat Primicerius seu primus cantor audiebat. Barb. de Canon. c. 9. Reginald. l. 30. Tract. 3 c. 3. n. 50.

III. Munus primicerij à jure prescriptum est, docere Diaconos, & alios Clericos cantandi formam, eis lectiones pro matutino assignare, modum canendi in choro pro solennitate, & tempore ordinare c. un. de off. primicerii: ex quo aliqui cum Reginaldo colligunt, clericos ad cantum destinatos lectione sacrorum librorum & optimis moribus à Primicerio imbuendos esse: quod verum puto, si limitate intelligatur, quantum videlicet canendi disciplina, & chori decentia exigit. Plenius ita describit Valenzuel apud Barb. Primicerii ministerium ad caelestes laudes, & cultus divini augmentum ordinatur, & ipsi incumbit regimen omnium divinorum officiorum intra, & extra chorum, in quibus ipsi etiam Decano praest. Ipse acoluthos & reliquos ecclesiæ inferioris gradus ministros ad divina dirigit officia, canendi, & legendi hymnos, psalmiam

§. VI.

De Primicerio, seu Cantore.

I. Primicerius generatim loquendo, dicitur ille, qui in quocunque ordine primum locum tenet. In Novella Const. 8. saepe nominatur Notariorum primicerius, id est, primus Notarius. Item primicerius fabricæ l. 2. C. De fabruensibus l. 11. Primicerius domesticorum, protectorum, equitum l. 2. & l. ult. C. De domest. & prot. Primicerius mensorum l. 1. C. de mensibus. Scrib. l. 12. Primicerius in officio prefectorum prætorio apud Veget. l. 2. c. 21. Primicerius exceptorum, Primicerius Singulariorum, Augustalium, Scriniorum, deputatorum, Sacri cubiculi, legionum, defensorum. Dicitur etiam primicerius Cardinalium. Primicerio proximus vocabatur Secundicerius, huic proximus Tertiocerius, & sic

modiam prævidet, atque instruit: psalendi, & orandi modum ipse committit, silentium indicat, tuisus cohibet, & colloquia: curat etiam, ne quis in psallendo nimium festinet, vel tardet, ne versus alter ante alterius finem inchoetur: ipse cappas & sceptra partitur, aliaque id genus exequitur. Azor II. l. 3. cap. 22. Navar. in c. si quando de Reser. Exceptione II. n. 3.

IV. Abiente Archidiacono, ubi moris, eius loco ordinat, quæ ad lacta pertinent: clericorum delicta punit, quos emendare non potest, eorum excessus ad episcopum defert. Substitutum habere potest, qui Successor appellari solet. Hic in Germaniâ nostrâ pondus diei, & æstum porta pro quo Cantor seu Primicerius præbendum, & fructus habet. Ostiens. in sum. h. t. Barb. de Canoniceis pag. 46. Vallens l. 1. Tit. 25.

V. Virtùm dignitas sit, merito dubitari potest. Iurisdictio sanè, quam habet, non videretur excedere didascali & dicitoris munus, qui pueros informat, & castigat. Nihilominus dignitatem esse, & quidem de primariis unam saltem in Hispaniâ, si non juris dispositione, saltem ex consuetudine affirmat Valenzul. apud Barbosam c. 9. n. 13. Card. Tusibus concl. 650. Azor II. l. 3. c. 16. q. 3. d'ignitate præditum esse, ubique locorum assertit Manriquez quæst. 30. num. 3. In aliquibus ecclesijs tuisse dignitatem Greg. Tholos. refert. l. 2. tt. 9. nnn. 5. allegans c. cum accessissent de constitutionib. ubi Capituli Tullensis communis consensu statutum allegatur, ne in posterum Primiceriatus dignitas in ecclesia sua sit. Quod statutum ab Innocentio III approbatur. Adde, quod in Ecclesia Archiepiscopali Moguntina Cantor seu

Primicerius inter solennia Missarum in-fula uitur, quod illi privilegium cum Præposito & Decano commune. Nic. Serarius l. 1. hisp. Mog. c. 18. V. Layman. l. 4. Tr. 2. c. 4. n. 4. Vnde colligitur in memoria dignum esse illud, quod Canisius indicat l. 2. Institut. c. 21. c. 1. fin. Dignitatum ecclesiasticum nomina aliter atque aliter usurpari pro varietate locorum, & consuetudinum; à quibus nihil mirum est, si legibus scriptis & juri communis derogetur. l. de quib. ff. De leg. c. ult. eod. V. quæ diximus in Prolegom. §. 9. n. 1. V.

§. VII.

De Thesaurario & Custode.

I. **T**hesaurius Cimeliarcha nominatur à Iustiniano in l. ult. § ult. c. de bo. aucto Ind. possid. id est, rerum pretiosarum custos, seu asservator: propriet quam rerum sacrarum custodiæ olim Thesaurarius nullam dignitatem, neque beneficium, sed officium duntaxat ecclesiasticum habebat, teste Rebuffo in Praxi benef. II. Saculare beneficium quotuplex num. 9. At progressu temporis ex consuetudine, & omnium ferè ecclesiarum statutis inter dignitates numerati cœpit. Abb. in c. de multa nn. 23. V. securus de præbend. Alicubi saccularium dici affirmat Azor l. 3. cap. 16. Q. s. à parvo sacco, quem deferret ad pecuniam inibi reponendam. Moscon. l. 1. par. 1. cap. 16. Quomodo à quæstore, seu Camerlenego differat, non est arduum discernere. V. Anto. Peregrin. de iure fisci. l. 6. tt. 3.

II. Est dignitatem aliqui apud Barbosam pag. 44. probant. Primè ex collationibus tā Apostolica, quām ordinaria auctoritate

M titate